

Scheßnasty w jazor.

Ako běschtej Robinson a Pětka žajtſcha stanuſtej, žěſchtej na ſtronu glědat, žež běchu žiwjaki ſwoju žadlawu goſcžinu žaržali. Duzhý pſchižeftej k městu, žež běſchtej zorajſchej ſabitej ſagrébanej. Pětka to Robinsonu poſtaſowaſcho a roſklađowaſcho, až moglēj jeju ſaſej huryſch a — ſjěſcz. Robinson pak pſchewroſchi ſwojo hoblizo, žadlawé glēdajuzh a jomu groſezy, až dej jíma poſkojdaſch. Pětka poſkluſchaſcho, lezrownož roſměſch námožaſcho, zogodla Robinson také dobre jědlo ſanizowaſcho.

Nět pſchižeftej k hogniſchežu, žež te zar-
naki ſe běchu ruſchowali. Šaka žadlawoſcz! Tam lažachu koſczi, nogi a ruky, tež napoř
pjazone fuſhý měša. Tud a tam běſcho ſemja ſchawowata. Robinson derběſcho ſwojej
wozhy woſhobroſchiſch, dokulž na to glědaſch
námožaſcho a pſchikafa Pětkoju, aby ſchykne
ſbytki ſeſberaſ a ſaryl. — Robinson pak
pſchepyta ten popeſ, lez nebý niži ſchfrizku
hogňa namakal. Ale won podermo pytaſcho,
ſcho běſcho hugaſníone; tužny ſtojaſcho won
podla a głowa jomu wiſaſcho na boč. Pětka
pſchiglědajuzh huſna jogo ſibliju, wařkotaſcho
nězo, žež Robinson neroſmějaſcho, potom weſe
jogo ſeferu a gnáſcho do bliſkego lěža.
Robinson ūewěžeftej, že ſebe ſ togo weſeſch
a žěſcho ſa nim. Skoro pak pſchiže Pětka ſaſej
wen, žwak ſučeje tſchawu žaržezh, ſ kota-
rejež ſe kurjaſcho. Weton ako Pětka tu
tſchawu tam a ſem machaſcho, ſapali ſe